

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3018/05
13.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Vladimira Tamaša, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene BB, koju zastupa BA, advokat, radi izmene odluke o održavanju ličnih odnosa deteta sa roditeljem, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž.br. 1360/05 od 26.07.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 13.04.2006. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž.br. 1360/05 od 26.07.2005. godine ODBIJA SE, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kruševcu P br. 1486/01 od 20.01.2005. godine stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se izmeni način održavanja ličnih odnosa između njega i njegovog deteta, maloletnog MM, tako da dete bude kod njega na delimičnom čuvanju, vaspitanju i izdržavanju svakog drugog vikenda u mesecu računajući od petka u 16 časova, kada bi ga preuzimao od majke, ovde tužene, do nedelje do 20 časova, kada bi ga tuženoj vraćao, kao i po deset dana u toku letnjeg i zimskog raspusta. Stavom drugim izreke tužilac je obavezan da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 83.550,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 1360/05 od 26.07.2005. godine stavom prvim izreke potvrđena je prvostepena presuda u stavu prvom izreke, a žalba tužioca odbijena kao neosnovana. Stavom drugim izreke ukinuto je rešenje o troškovima parničnog postupka sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane drugostepene presude na osnovu člana 386. ZPP i ustanovio da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

U reviziji se ne konkretizuje koje druge povrede postupka su učinjene.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, zajedničko dete parničnih stranaka, maloletni MM, koji je rođen 19__ godine, pravnosnažnom presudom o razvodu braka P br. 957/99 od 06.01.2000. godine poveren je majci na čuvanje i vaspitanje, uz obavezu oca da doprinosi njegovom izdržavanju. Kontakt tužioca sa detetom uređen je tako da se oni mogu vidati svake nedelje od 10 do 16 časova, što je odgovaralo tadašnjem uzrastu maloletnog deteta, a koji vremenski period se kasnije produžavao sa uzrastom deteta i u skladu sa odlukama nadležnog centra za socijalni rad. U ovoj parnici tužilac je tražio da se postojeći model njegovog viđenja sa detetom izmeni na način kako je to označeno u izreci prvostepene presude. Nižestepeni sudovi su našli da takav zahtev nije osnovan obzirom na uzrast i zdravstveno stanje maloletnog deteta. Naime, veštačenjem preko sudskih veštaka odgovarajuće struke (pedijatar, neurolog - psihijatar i psiholog), utvrđeno je da je maloletni MM bolestan od rođenja, da ima epizode otežanog disanja, usled čega je više puta lečen ambulantno i bolnički, da je oboleo od astme sa recidivima opstrukcije bronhija, što dovodi do otežanog disanja, kašlja i gušenja, da astmu izaziva alergija na prašinu, polen, dim, buđ, grinje i dr., te da zbog te bolesti i kod uzrasta od tri godine nije bilo preporučljivo da dete bude odvojeno od majke duže nego što je to odlučeno od strane centra za socijalni rad, posebno u situaciji što majka živi u gradu a otac na selu (gde su uzroci za pojavu i razvoj ove bolesti mnogobrojniji) i što su se napadi kod maloletnog MM dešavali uglavnom noću.

Kako je tužba u ovoj pravnoj stvari podneta 2001. godine, kada je maloletni MM imao tri godine i kako je tokom ove parnice uporedo sa rastom deteta dolazilo i do smirivanja bolesti u smislu što su tegobe sa disanjem ređe, što ukazuje da se opšte stanje zdravlja kod deteta poboljšava i da bolest isčezava, tužilac je smatrao da postoje uslovi da mu se omogući da dete duže boravi kod njega i da kod njega noćiva. Međutim, sudski veštaci su se izjasnili da je dete izuzetno vezano za majku i da kod njega postoji strah od odvajanja od majke, pa da i dalje nisu ispunjeni uslovi za produženje vremena koje dete može provoditi kod oca, u očevoj kući na selu i odvojeno od majke, bez obzira na tok bolesti.

Kod takvog stanja stvari, Vrhovni sud nalazi da su nižestepeni sudovi pravilno postupili kada su tužbeni zahtev

odbili kao neosnovan, jer su se rukovodili prvenstveno i isključivo interesima deteta, njegovim željama i emocionalnim potrebama, što je u skladu sa uslovima iz člana 130. Zakona o braku i porodičnim odnosima, a koji se mogu primeniti i u situaciji kada se uređuje način održavanja ličnih odnosa deteta sa roditeljem.

Prema članu 131. stav 3. istog zakona, održavanje ličnih odnosa dece sa roditeljima može se ograničiti ili privremeno zabraniti samo radi zaštite zdravlja i drugih važnih interesa dece.

U konkretnom slučaju, upravo zaštita zdravlja deteta, njegov strah od odvajanja od majke, tok njegove bolesti, pa u vezi s tim i okolnost da tužilac živi na selu, gde su iritirajući faktori za bolest deteta izraženo prisutni, i po mišljenju ovog suda predstavljaju važne činjenice od značaja za ocenu interesa deteta zbog kojih, pod trenutnim okolnostima, ne treba menjati model viđanja tužioca sa detetom, kako su to pravilno ocenili i nižestepeni sudovi. Ovo tim pre što je ovakvo stanje zdravlja deteta i njegov strah od odvajanja od majke privremenog karaktera i ide u pravcu poboljšanja, a osim toga, dete je zainteresovano za oca i održava redovno kontakte sa njim, što će sve ubuduće rezultirati uređenju međusobnih kontakata i održavanja ličnih odnosa na obostrano zadovoljavajući način.

Imajući u vidu prednje, neosnovano se u reviziji ukazuje da su nižestepene presude zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Primenjene su odredbe ranije važećeg Zakona o braku i porodičnim odnosima ("Službeni glasnik SRS" br. 22/80...), na osnovu člana 357. stav 2. i 3 Porodičnog zakona ("Službeni glasnik br. 18/2005) i odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77...), na osnovu člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04).

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn